

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând cererea Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni împotriva Liliei Banilean și Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” cu privire la încasarea sumei, evacuarea persoanelor și bunurilor din imobile și încasarea cheltuielilor de judecată și

la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” împotriva Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice, radierea din registrul bunurilor imobile a contractului de ipotecă și preavizul de executare a dreptului de gaj, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată

constată:

La 3 iulie 2014, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Banilean și SRL „OMV Grup” cu privire la încasarea sumei, evacuarea persoanelor și bunurilor din imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că între BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și SRL „OMV Grup” au fost încheiate contractele de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009, potrivit cărora banca a acordat pârâtului SRL „OMV Grup” mai multe credite.

A relatat că executarea obligațiilor pârâtului SRL „OMV Grup” conform contractelor de credit menționate, s-a asigurat prin constituirea de către pârâta Lilia Banilean a următoarelor garanții în favoarea băncii, conform contractului de

ipotecă nr. 2184 din 31 octombrie 2011: casă de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0, 1177 ha, amplasate în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX.

A menționat că SRL „OMV Grup” a încălcat condițiile contractelor de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și anume a condițiilor de restituire a creditului fără a restitui creditele, nu a achitat dobânda aferentă și alte sume care urmau a fi achitate băncii.

A afirmat că la data de 17 iunie 2014 pârâtul SRL „OMV Grup” a acumulat o datorie față de bancă în mărime totală de 16 530 112,10 lei, care include:

- la contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, total datorie în valoare de 5 004 057,53 de lei, ce constituie datorie la credit - 2 657 714 de lei, datorie la dobânda ordinară 1 661 732,33 de lei, datorie la dobânda majorată 436 848,21 de lei, penalitate 247 762,99 de lei;

- la contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006, total datorie în valoare de 4 039 019,73 de lei, ce constituie datorie la credit 2 042 224 de lei, datorie la dobânda ordinară 1 567 915,25 de lei, datorie la dobânda majorată 290 619,38 de lei, penalitate 138 261,10 lei;

- la contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, total datorie în valoare de 2 676 968,33 de lei, ce constituie datorie la credit 1 374 524 de lei, datorie la dobândă ordinară 727 579,71 de lei, datorie la dobânda majorată 398 212,25 de lei, penalitate 176 652,37 de lei;

- la contractul de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, total datorie în valoare de 1 782 498,74 de lei, ce constituie datorie la credit 916 512 de lei, datorie la dobândă ordinară 497 126,06 de lei, datorie la dobânda majorată – 248 158,03 de lei, penalitate 120 702,65 de lei;

- la contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009, total datorie în valoare de 1 809 497,81 de lei, ce constituie datorie la credit 916 512 de lei, datorie la dobândă ordinară 534 916,58 de lei, datorie la dobânda majorată 228 183,48 de lei, penalitate 129 885,75 de lei;

- la contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009, total datorie în valoare de 1 218 069,96 de lei, ce constituie datorie la credit 641 100 de lei, datorie la dobânda ordinară 340 885,82 de lei, datorie la dobânda majorată 152 487,26 de lei, penalitate 83 596,88 de lei.

A indicat că la data de 30 august 2013 în adresa debitorului SRL „OMV Grup” a fost expediată o notificare prin care a fost somat să restituie datoria față de bancă, iar la data de 11 septembrie 2013 debitorului ipotecar Lilia Banilean i-a fost trimisă o notificare prin care a fost informată despre neexecutarea obligațiilor ce rezultă din contractele de credit de către SRL „OMV Grup” și i s-a solicitat transmiterea benevolă a bunului ipotecat - casa de locuit individuală cu

nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,1177 ha, amplasate în mun. XXXXX or XXXXX str. XXXXX, gajat conform contractului de ipotecă nr. 2184 din 31 octombrie 2011.

A comunicat că din motiv că debitorul SRL „OMV Grup” nu a întreprins măsuri pentru restituirea datoriei la credit, iar debitorul ipotecar Lilia Banilean nu a acceptat transmiterea benevolă a bunului ipotecat, banca, în temeiul art. 488 Cod civil și art. 31 din Legea cu privire la ipotecă a înregistrat preavizul de executare a dreptului de ipotecă, cu inserarea informației necesare privind subiecții, creanța garantată, obiectul ipotecat și descrierea acestuia, a somat debitorul SRL „OMV Grup” privind exercitarea dreptului asupra bunului gajat/ipotecat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 166-167, 174, 175, 243 CPC, art. 487, 490, 513, 572, 602 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea sumei în mărime de 16530112,10 lei, transmiterea silită în posesiunea BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractele de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 a bunurilor ipotecate - casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,1177 ha, amplasate în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, cu evacuarea persoanelor și bunurilor din imobilele respective și încasarea taxei de stat.

La 17 martie 2015, SRL „OMV Grup” a depus cererea reconvențională împotriva BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice, radierea din registrul bunurilor imobile a contractului de ipotecă și preavizului de executare a dreptului de gaj, încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că din materialele cauzei nu se confirmă faptul că banca a acordat banii conform contractelor susmenționate.

A indicat că pe contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, banca a prezentat o dispoziție privind acordarea creditului din 20 septembrie 2006, sub semnătura conducătorului băncii, șefului secției și contabilului, însă această este doar un ordin dat de conducere privind acordarea creditului, or actul prin care a fost executată această dispoziție așa și nu a fost prezentat. A remarcat că potrivit dispoziției din 20 septembrie 2006, se atestă că s-au dat indicații ca de pe contul de credit al băncii nr. 132207007 să fie transferată pe contul curent al SRL „OMV Grup” suma de 3 000 000 de lei, iar faptul că au fost sau nu transferați acești bani, banca nu prezintă niciun act confirmativ.

A susținut că banca nu a prezentat niciun document de decontare care ar corespunde legislației în vigoare la acel moment și care ar demonstra că contractul de credit a fost executat.

A afirmat că banca nu a acordat creditul, iar acest fapt poate fi dovedit și prin pct. 4.2 din contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, potrivit căroro banca acordă creditul după semnarea, autentificarea și înregistrarea gajului.

A specificat că clauza dată se găsește în toate contractele de credit la care banca face referință, însă, așa cum ipoteca a fost constituită tocmai în 2011, adică peste 4 ani, reiese că banca a acordat banii fără să fie constituită garanția.

A indicat că banca prezintă un ordin de plată nr. 1 din data de 20 septembrie 2006 prin care încearcă să convingă că acești bani au fost transferați de către SRL „OMV Grup” către SRL „Kvark”, însă pe această dispoziție așa și nu este semnătura și ștampila emitentului, adică a SRL „OMV Grup”, precum și nicio mențiune despre faptul că acest ordin a fost executat de către bancă.

Prezentând acest ordin de plată, banca încearcă să convingă indirect că banii au fost acordați SRL „OMV Grup”, de asemenea banca prezintă și un extras din cont de la data de 11 ianuarie 2013, precum că la acea dată a fost rambursat creditul SRL „OMV Grup”, în sumă de 9 327 de lei.

A evidențiat că contul de creditare este gestionat de bancă și nicidecum de contul curent al SRL „OMV Grup”, adică contul din care urma să fie transferați banii, conform contractului de credit. Pe acest cont banca poate să facă orice operațiune și înregistrare pe care o dorește, fapt ce nu demonstrează că banii au fost depuși la dispoziția SRL „OMV Grup”.

A susținut că banca afirmă că la data semnării contractului de credit nr. 2007 a acordat 3 000 000 de lei, iar conform cererii de chemare în judecată, banca a susținut că mai urmează să fie rambursați 2 657 714 de lei, prin urmare rezultă că banca a încasat de la SRL „OMV Grup” suma de 34 228 de lei, însă când a fost încasată această sumă și cum, banca nu prezintă nicio descifrare.

Referitor la contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006, banca a susținut că a pus la dispoziția SRL „OMV Grup” următoarele sume: prin dispoziția din 14 decembrie 2006 suma de 2 370 001 de lei, prin dispoziția din 20 martie 2008 suma de 980 000 de lei, prin dispoziția din 1 martie 2008 suma de 193 000 de lei, prin dispoziția din 16 aprilie 2008 suma de 856 500 de lei, prin dispoziția din 12 mai 2008 suma de 240 000 de lei, prin dispoziția din 14 mai 2008 suma de 127 000 de lei, prin dispoziția din 26 mai 2008 suma de 354 000 de lei, prin dispoziția din 13 iunie 2008 suma de 300 000 de lei, prin dispoziția din 2 iulie 2008 suma de 35 000 de lei, în total suma de 5 770 503 de lei.

A mai indicat că conform contractului de credit nr. 2113 banca urma să acorde 3 500 000 de lei, însă banca a acordat mai mult decât prevede contractul.

A afirmat că pe acest credit este aceeași situație ca și în cazul contractului din 15 septembrie 2006, nicio confirmare că banii au ajuns pe contul curent al SRL „OMV Grup”, conform prevederilor pct. 2.1 din contractul de credit.

Pe contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 la fel se atestă o neconcordanță a sumelor vehiculate de către bancă.

În cazul contractului de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, banca nu a prezentat nicio dispoziție privind acordarea creditului, mai mult, creditul dat în general nu a fost acordat. Mai mult că banca prezintă numai extrasul din contul de

creditare gestionat de bancă din 11 ianuarie 2013, iar la contul în cauză SRL „OMV Grup” nu a avut nicio atribuție.

Cu referire la contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 SRL „OMV Grup” a invocat că banca susține că prin dispoziția privind acordarea creditului din 30 martie 2009 a pus la dispoziție suma de 1 000 000 de lei. Conform acțiunii, banca solicită să fie încasată restanța la corpul creditului în sumă de 916 512 de lei, deși a fost încasată deja de la SRL „OMV Grup” suma de 83 488 de lei.

Pe contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 banca indică că prin dispoziția privind acordarea creditului din 29 aprilie 2009 a pus la dispoziție suma de 220 003 de lei, dispoziția din 29 martie 2009 suma de 436 000 de lei, dispoziția din 6 mai 2009 suma de 43 997 de lei, în total suma de 700 000 de lei care corespunde cu suma din contractul de credit. Conform cererii, banca solicită să fie încasată restanța la corpul creditului în sumă de 641 100 de lei, deși banca de acum a încasat de la SRL „OMV Grup” suma de 58 900 de lei.

SRL „OMV Grup” a afirmat că banca nu a acordat niciun credit din cele ce solicită a fi rambursate, deși susține că o parte din credite a fost rambursată de către SRL „OMV Grup” cu încasarea de la SRL „OMV Grup” pe toate 6 contracte suma totală de 4 421 673 de lei.

A susținut că suma dată de bani a fost încasată de către bancă ilegal, astfel îmbogățindu-se fără justă cauză.

A mai menționat că, în urma analizei situației date, au fost ridicate datele din contabilitate și toată documentația pe contractele menționate, fiind constatat că sumele menționate în contractele de credit, nu numai că nu au fost acordate, dar au fost închise de către bancă.

A mai relatat că pe data de 29 decembrie 2009 banca a semnat un acord adițional la toate contractele de credit prin care se modifică termenul de rambursare a creditelor, iar după semnarea acestor acorduri, banca nu mai are pretenții față de SRL „OMV Grup”.

A precizat că apoi peste un an și nouă luni, la data de 1 martie 2011, banca eliberează pe fiecare contract de credit, un alt extras din care se vede că creditele în cauză, care au fost stinse în 2009, trebuie din nou stinse din contul reducerilor pentru pierderi la credite și din nou soldul final este 0,00 lei.

A mai comunicat că pe data de 31 octombrie 2011 SRL „OMV Grup” a rugat să semneze contractul de ipotecă nr. 2184 în scopul garantării obligațiilor pe contractele de credit sus indicate, specificând la acel moment că nu prea era înțeleasă cererea băncii, ultima menționând că aceasta este numai o formalitate, fiindcă creditele sunt stinse de acum, fapt ce a fost confirmat prin extrasele din conturile de creditare eliberate de către bancă.

A considerat că dacă cu adevărat era un proces de acordare a creditelor conform normelor legale și regulamentelor interne ale băncii, atunci la fiecare linie de creditare trebuia să fie câte o cerere aparte de acordare a creditului. Pentru fiecare linie de creditare trebuia să fie dosar aparte de creditare care se păstrează până la data rambursării definitive a banilor.

A remarcat că deși părțile sunt în situația când au fost semnate contractele de creditare, contractul de ipotecă, adică a avut loc o înțelegere între părțile semnatare care s-a soldat cu semnarea contractelor, realizarea acestei înțelegeri nu a avut loc conform prevederilor lor, fapt care înseamnă că înțelegerea decade, adică contractele de creditare și contractul de ipotecă sunt nule.

A conchis că contractele de credit și contractul de ipotecă în cauză nu au produs niciun efect juridic, iar banii nu au fost transferați nici până în prezent către SRL „OMV Grup”.

Toate operațiunile cu banii de pe conturile de creditare ale SRL „OMV Grup” le efectua banca singură fără acordul societății, banca înregistra banii pe contul de creditare și tot banca îi anula, astfel, în realitate nici pe un document bancar emis de bancă nu este semnătura directorului SRL „OMV Grup” cu ștampila firmei prin care s-ar fi menționat ca destinație a plății stingerea creditului.

A susținut că reieșind din actele prezentate de către bancă și din cele menționate mai sus SRL „OMV Grup” nu are nicio obligațiune financiară față de bancă, iar toate sumele indicate în cererea de chemare în judecată pe care le cere banca sunt neîntemeiate și ilegale.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 166, 167, 172, 173 CPC, art. 4 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la ipotecă, art. 219, 221, 1236 Cod civil, art. 8 și 32 din Legea instituțiilor financiare.

Pe parcursul examinării cauzei SRL „OMV Grup” a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând declararea nulității absolute a pct. 2.3 din contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006 și acordurilor adiționale la el, declararea nulității absolute a punctului 2.3 din contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006 și acordurilor adiționale la el, declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 și acordurilor adiționale la el, declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009 și acordurilor adiționale la el, declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 și acordurilor adiționale la el, declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și acordurilor adiționale la el, ca fiind fictive și lovite de nulitate absolută.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă integral acțiunea depusă de BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA.

A fost încasată din contul SRL „OMV Grup”, în beneficiul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA suma în mărime de 16 530 112,10 de lei și cheltuielile

de judecată cu titlul taxei de stat, plătită de reclamant la depunerea acțiunii, în sumă de 5 000 de lei, iar în total suma în mărime de 16 580 112,10 de lei.

A fost transmis silit în posesiunea BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractele de credit nr. 2007 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 următoarele bunuri ipotecate - casă de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0.1177 ha, amplasate în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, cu evacuarea persoanelor și bunurilor din imobilele respective.

A fost respinsă acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „OMV Grup”, reprezentat de Lilia Banilean și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 9 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „OMV Grup”.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL „OMV Grup” împotriva încheierii din 9 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

La 19 noiembrie 2019, SRL „OMV Grup” a depus cerere cu privire la emiterea unui act judecătoresc suplimentar privitor la temeiurile de recurs invocate în suplimentul la recursul declarat de SRL „OMV Grup” împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea acesteia a invocat că în termenul stabilit pentru depunerea recursului, SRL „OMV Grup” a depus la Curtea Supremă de Justiție un supliment la recurs, care este în esență o completare-concretizare a temeiurilor de drept la recursul înaintat, fiind parte componentă a recursului declarat în instanța de recurs.

A remarcat că suplimentul la recurs înregistrat la Curtea Supremă de Justiție până la examinarea admisibilității, nu a fost nici restituit (din lipsă de temei legal pentru restituire), dar nici studiat și respectiv, examinat concomitent cu recursul declarat.

Așadar, instanța de recurs, la examinarea admisibilității recursului declarat de SRL „OMV Grup”, a omis să dea apreciere pretențiilor formulate în suplimentul la cererea de recurs față de calitatea actelor de justiție contestate, adoptate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv garantate de CEDO.

A considerat că în situația dată sunt aplicabile prevederile art. 250 alin. (1) lit. a) CPC.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare din considerentele ce urmează.

La caz, se constată că prin încheierea din 9 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „OMV Grup”.

În conformitate cu art. 250 alin. (1) CPC, Instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă:

a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal;

b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească;

c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Din analiza dispozițiilor legale sus citate, rezultă indubitabil că legislatorul a prevăzut expres situațiile când instanța de judecată, poate din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs conchide că cererea depusă de SRL „OMV Grup” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, argumentele invocate în cererea menționată nu se încadrează în prevederile art. 250 CPC.

În conexiunea celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că scopul emiterii hotărârii suplimentare este de a-i da hotărârii inițiale caracterul deplinătății, în situația în care hotărârea judecătorească trebuie să fie certă, să nu producă confuzii și să nu creeze disensiuni pentru cei care urmează să-și conformeze conduita prescrierilor acesteia. Respectiv, o hotărâre suplimentară poate fi emisă doar în cazul când trebuie să aducă o certitudine necondiționată și deplinătate hotărârii judecătorești inițiale.

Subsecvent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că legislația procesuală în vigoare nici nu prevede noțiunea de „recursul suplimentar”.

Mai cu seamă că, în contextul în care cererea de recurs depusă la 30 iulie 2019 de către SRL „OMV Grup”, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, conținea esența și temeiurile recursului în dezacord cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, recursul suplimentar nu oferă șansă de succes.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că argumentele invocate în cererea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare nu pot fi reținute drept temei de admitere a acesteia și emiterea unui act judecătorec suplimentar privitor la temeiurile de recurs invocate în suplimentul la recursul declarat de SRL „OMV Grup” împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Din considerente expuse, având în susținere prevederile art. 250 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea formulată de SRL „OMV Grup” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

În conformitate cu art. 250, art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni împotriva Lilies Banilean și Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” cu privire la încasarea sumei, evacuarea persoanelor și bunurilor din imobile și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” împotriva Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice, radierea din registrul bunurilor imobile a contractului de ipotecă și preavizul de executare a dreptului de gaj, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari